

TBMM İNSAN HAKLARINI İNCELEME KOMİSYONU BAŞKANLIĞINA,

Kadına ve aile bireylerine yönelik şiddet Alt komisyonunun hazırladığı inceleme raporu ile ilgili muhalefet şerhim aşağıdaki gibidir.

Bilgilerinize sunarım.

Malik Ecdar Özdemir
Sivas M.V.

Dr. Sezgin TANRIKULU

İstanbul Milletvekili

1-Raporun değerlendirme ve sonuç bölümüne bakıldığında, raporun Kadına ve Aile bireylerine yönelik şiddeti önlemek adına çözüm sunması gerekirken var olan geleneksel durumu ve toplumsal kabulü tekrar ettiğini görmekteyiz. Raporda, birey olarak "kadın"ı gören ve koruyan değil "aile" kavramını koruyan bir anlayışın ön plana çıktığı çok net bir biçimde görülmektedir. Bu da, sorunlara muhafazakar bir çerçeveden yaklaşan hükümetin politikalarının bir sonucudur. Kadına karşı şiddet sorununu çözümüne katkı konabilmesi için raporun kadının yaşam hakkını temel alan bir anlayışıyla yazılması ilkesinin temel ilke olarak benimsenmelidir.

2. Bu rapor, 8 Mart 2012 tarihinde TBMM Genel Kurulu'ndan geçen 6284 sayılı Aile Bireylerini ve Kadını Şiddetten Koruma Kanunu'nu tanımama anlamı taşımaktadır. 6284 sayılı yasada sözü edilen yaptırımlara ve sosyal politika önerilerine bu rapor çerçevesinde atıfta bulunulmamıştır.

2. Raporun değerlendirme ve sonuç bölümlerine bakıldığında, kadının aileye feda edildiği açıkça görülmektedir. Raporun, özgür bireylerden oluşan mutlu ve özgüvenli bir toplumu desteklemek yerine gelenekçi rolleri benimsemiş aile bireylerinden oluşan bir toplum anlayışını desteklediği görülmektedir.

3. Her ne kadar raporun hazırlanma sürecinde konunun uzmanları olan kişiler dinlenmiş ve bu kişilerin konuyla ilgili görüşleri raporda paylaşılmışsa da, uzmanlar tarafından paylaşılan kadına karşı şiddetin önlenmesine yönelik somut çözüm önerileri raporun değerlendirme ve sonuç bölümlerde yer almamıştır.

4. Rapor, Türkiye'nin de taraf olduğu sözleşmeleri temel alması gerekirken, raporda ne Birleşmiş Milletler Kadına Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi (CEDAW)'ne, ne de Kasım 2011'de TBMM Genel Kurulu'nda oy birliğiyle kabul edilen Kadınlara Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi (İstanbul Sözleşmesi)'ne hiçbir şekilde atıfta dahi bulunulmamıştır.

5. Rapor, geneli itibariyle, kadına yönelik şiddet sorununa sadece “güvenlik “ temelli yaklaşmış olup sorunun sosyal ve kültürel yanlarını ön plana çıkarmamış ve dolayısıyla soruna çok yönlü yaklaşamamıştır. Ayrıca, raporun bir bölümünde, Avrupa ülkeleri başta olmak üzere birçok ülkede sorunun çözümüne dair ortaya konulan politikalarından ve eylem planlarından söz edilmektedir, oysa ki yine raporun değerlendirme ve sonuç bölümlerinde, bu ülkelerde uygulanan ve sonuç veren olumlu örneklerin Türkiye’de uygulanabilmesine dair herhangi bir somut eylem planından bahsedilmemiştir.

6. Raporun değerlendirme ve sonuç bölümünün 14.maddesinde belirtilen... “ Sağlıklı bir işbirliği mekanizması için kamu kurumlarının yol gösterici rolünü üstlenmesi” ..ifadesi son derece yanlış bir ifadedir. Kadına karşı şiddet sorununun çözümünün yol göstericisi sivil toplum örgütleridir.

Tüm bu nedenlerle alt komisyon raporuna muhalifim.